هشدار! تداوم خشک‌سالی همدان

کاهش ۸۰ درصدی بارندگی

سپهرغرب، گروه زیست‌بوم – طاهره ترابی‌مهوش: در گفت‌وگو با رئیس مرکز ملی اقلیم سازمان هواشناسی مشخص شد بارش کمتر از ۳۰ میلی‌متری در همدان در مقایسه با میانگین ۱۰۰ میلی‌متری آن در حال حاضر مبین امتداد خشک‌سالی است.

سال‌هاست که دیگر از آن برف و باران‌های معروف همدان خبری نیست بارش‌های پراکنده هم که دردی را دوا نمی‌کند، مدت‌هاست که از پاییز و زمستان جز باد و سرما نصیبمان نمی‌شود. هرچند که در این بین به هشدارهای کم‌آبی عادت کرده‌ایم اما واقعاً دچار بلای بزرگی شده‌ایم به نام بی‌آبی.

یک‌کلام؛ «آب نیست» و آسمان قهر کرده و تحویلمان نمی‌گیرد. شاید اگر دست‌ها را بلند کرده و تکانی بدهیم داد، فریاد و ناله‌ای سر دهیم ابرها ما را ببینند و خدا به ما رحمی‌کند. گرم شدن هوای زمین، زیادشدن آلاینده‌های جوی، سوراخ شدن لایه اوزن، موقعیت خاص اقلیمی و غیره پاسخ‌هایی است که ما درصدد انکار آن‌ها نیستیم اما این سؤال نیز ذهن ما را به خود مشغول کرده که چرا باوجود بارش‌هایی که طی چند روز اخیر در شهرهای اطراف همدان داشتیم بازهم استان ما از این بارش‌ها بی‌نصیب بود؟

بر این اساس برآن شدیم تا گفت‌وگویی را با رئیس مرکز ملی اقلیم سازمان هواشناسی ترتیب دهیم که در ادامه می‌خوانید:

احد وظیفه، با بیان اینکه طی سال‌های اخیر متأسفانه به طور کلی در کشور با روند کاهش بارش‌ها مواجه بودیم، گفت: علاوه بر این به‌صورت تاریخی و با توجه به تجارب موجود، با نوسان بارشی بالایی نیز روبه‌رو هستیم یعنی ما سال‌هایی داشتیم که میزان بارش در کشور بالای ۳۰۰ میلی‌متر بوده و در مقابل سال‌هایی را تجربه کرده‌ایم که بارش در آن به ۱۵۰ میلی‌متر هم نمی‌رسد در صورتی که مثل دو سال گذشته و یا سال ۱۳۸۷، ایران بدترین خشک‌سالی را تجربه کرد.

وی افزود: بنابراین این نوسانات بارشی در گذشته نیز بوده با این تفاوت که تعداد سال‌های خشک ما در دو دهه اخیر بسیار زیاد شده یعنی اگر دو سال شاهد بارش نرمال و بالاتر از آن بودیم حداقل در کمترین حالت بین هشت تا ۱۱ سال پس از آن با سال خشک مواجه شده‌ایم.

رئیس مرکز ملی اقلیم سازمان هواشناسی با اشاره به اینکه علت اصلی روند تغییرات را می‌توان در گرم شدن زمین بر اثر گازهای گلخانه‌ای دانست اظهار کرد: این گرمایش باعث شده سیستم‌های فعال باران‌زا هم به لحاظ تعدادی و هم طول فرکانس، در فصول زمستان و پاییز کاهش پیدا کند و یا به‌هنگام گذر این سامانه رطوبت کافی را نداشته باشند.

وظیفه با بیان اینکه گرمایش زمین چنین تغییراتی را در الگوهای بارش دنیا به‌وجود آورده که البته در همه جا منجر به کم‌بارشی نشده بلکه در برخی نقاط جهان همچون هند و شرق چین تقویت بارندگی‌ها را در پی داشته اظهار کرد: آنچه عنوان شد وضعیت کلی است اما در خصوص وضعیت بارش در غرب کشور و همدان با توجه به اینکه به طور معمول حوزه زاگرس و استان‌هایی که در همسایگی آن قرار دارند بیشترین بارش سالانه در کشور را دریافت می‌کنند، متأسفانه طی دو سال گذشته حتی در این استان‌های پربارش نیز میزان آن به‌شدت تضعیف شده، بنابراین اغلب این شهرها در وضعیت نامساعدی از نظر ذخایر آبی به‌سر می‌برند و از سوی دیگر همچنان مصرف آب در بخش‌های کشاورزی از طریق آب‌های زیرزمینی رواج دارد که منجر به آن شده که سطح سفره‌های آب‌های زیرزمینی تحلیل رفته و حجم آبی و یا آب‌دهی آن‌ها کم شود.

وی با تأکید بر اینکه متأسفانه سال جاری را نیز با همین وضعیت شروع کرده و ادامه می‌دهیم تشریح کرد: در شهری همچون همدان به‌دلیل کمبود بارش‌ها در تأمین آب شرب نیز با مسائل و شرایط حادی مواجه شدیم.

این مقام مسئول افزود: در پاسخ به سؤال شما که چرا وضعیت همدان حادتر است باید بگویم، آمارها نشان می‌دهد ما در سال‌هایی با شرایط لانینا (باد سرد آب‌های اقیانوسی و به عبارت بهتر منطقه حاره‌ای آب اقیانوس آرام در شرق و هند در جنوب کشور) مواجهیم که باعث می‌شود گذر سامانه‌های بارشی از روی ایران کمتر شود البته آنچه عنوان شد مباحث آماری است پس نمی‌توان آن را عاملی قطعی قلمداد کرد.

وظیفه، با بیان اینکه متأسفانه طی دو سال گذشته ما در شرایط لانینا قرار داشته و امسال نیز به‌عنوان سال سوم همین شرایط را تجربه می‌کنیم، تشریح کرد: بنابراین گذر سامانه‌های بارشی از روی کشور کاهشی بوده و متأسفانه در مناطق غربی که شامل همدان نیز می‌شود میزان بارندگی‌ها فوق‌العاده کمتر شده است.

وی با بیان اینکه همین شرایط لانینا باعث شده در استان تهران میزان بارندگی در سال جاری ۶۷ درصد، درکرج و قزوین نیز بیش از ۶۰ درصد پایین‌تر از میانگین باشد تشریح کرد: این عدد در همدان نزدیک به ۸۰ درصد، کرمانشاه بین ۵۰ تا ۶۰ درصد است و در کردستان و ایلام نیز تقریباً همین شرایط را تجربه می‌کنیم.

رئیس مرکز ملی اقلیم سازمان هواشناسی با بیان اینکه البته طی روزهای اخیر شاهد بارش‌های پراکنده‌ای در همدان بودیم که نتوانست در فرایند آماری تغییرات خاصی را ایجاد کند زیرا در شرایط نرمال در همدان می‌بایست در حال حاضر شاهد حدود ۱۰۰ میلی‌متر بارش باشیم اما آنچه اتفاق افتاد بارشی کمتر از ۳۰ میلی‌متر بود.

وظیفه افزود: حال اینکه چرا وضعیت همدان نسبت به سایر شهرهای غربی حادتر است واقعاً نمی‌توان دلیل مشخصی را پیدا کرد زیرا بارش در هر نقطه متأثر از رطوبت، وجود کوهستان، جریان‌های کانالیزه و جریان‌هایی است که از منطقه عبور می‌کنند.

وی اذعان کرد: استان همدان ساختاری فلات‌گونه دارد (در ارتفاع قرار گرفته) و از جریان‌هایی که از جنوب غرب می‌آید، به‌دلیل ارتفاعاتی که در جنوب شهر (الوند) قرار دارد و اینکه مقدار رطوبت بنا به دلایل عنوان‌شده همچون روز لانینا ضعیف است، بی‌نصیب می‌ماند زیرا این جریانات قدرت لازم برای عبور از کوهستان را ندارند، بنابراین آن مقدار رطوبت ضعیف که از جنوب غرب به سمت شمال شرق در حرکت است در مواجهه با این ارتفاعات متوقف می‌شود، به گونه‌ای که شاهد هستیم شرایط بارشی در شهرستان اسدآباد که در پایین‌دست این ارتفاعات قرار گرفته بهتر است.

رئیس مرکز ملی اقلیم سازمان هواشناسی با اشاره به اینکه بارش بیشتر در دو سوی الوند به‌صورت تاریخی و اقلیم سابقه دارد اما این مهم با بروز خشک‌سالی نمایان‌تر می‌شود گفت: علاوه بر اسدآباد، در کبودراهنگ که در کوهپایه قرار گرفته همواره شاهد بارش بیشتری هستیم.

وظیفه افزود: در واقع دلیل کمبود بارش نسبت به سایر شهرها در خردمقیاس، به دلایل فیزیکی و موقعیت همدان بازمی‌گردد که نیازمند مطالعه دقیق و مدل‌سازی ریاضی است تا میزان اثربخشی آن به‌درستی مشخص شود.

وی با تأکید بر لزوم صرفه‌جویی در بخش‌های مختلف به لحاظ مصرف آب تشریح کرد: اگر در روند بارش‌ها شاهد تغییر نباشیم یقیناً سال آتی شرایط سختی را به لحاظ بحران و تنش آبی تجربه خواهیم کرد.

مع‌الوصف با توجه به آنچه گفته شد به اعتقاد کارشناسان به طور کلی اگر سرانه منابع آبی کشور کمتر از هزار و ۷۰۰ مترمکعب باشد می‌توان گفت که کشور دچار تنش آبی و اگر کمتر از هزار مترمکعب باشد دچار بحران کم‌آبی شده، حال آنکه در شرایط فعلی کل کشور دچار تنش آبی است و متأسفانه به‌دلیل برداشت بی‌اندازه آب‌های سطحی و زیرزمینی، برخی شهرها نیز ازجمله همدان در بحران آبی قرار دارند.

نکته اصلی این است که گرچه همگان بر این امر اتفاق نظر دارند که بیشترین میزان آب در کل کشور در زمینه کشاورزی مصرف می‌شود ولی در استان و شهر همدان حجم عمده‌ای از آب در حوزه مصرف خانگی است، بنابراین از مردم درخواست داریم که برای جلوگیری از مواجهه با بحران آب، بر اساس وظیفه و مسئولیت اجتماعی آب را بهینه مصرف کنند زیرا مصرف شهری و خانگی جزو عوامل مؤثر بر کمبود آب است.

از طرفی منابع آبی تجدیدپذیر (منابع آبی سطحی و زیرزمینی) به‌شدت محدود هستند و اگر میزان برداشت بیش از میزان مقادیر تجدیدپذیر آب باشد، منابع کاهش یافته و باتوجه به اینکه چرخه آب در یک چرخه بسته اتفاق می‌افتد سال آینده بازهم بطری‌های آب معدنی میهمان خانه‌هایمان هستند. اگر یک بررسی تاریخی در روند مصرف آب در کشور داشته باشیم جمعیت ایران در سال ۱۳۰۰ کمتر از ۲۰ میلیون نفر و میزان آب در دسترس برای هر فرد، چهار هزار و ۵۰۰ مترمکعب بود که با در نظر گرفتن مرز تنش آبی هزار و ۷۰۰ متر مکعب، اختلاف زیادی با تنش آبی داشتیم این در حالی است که طبق مستندات کارشناسی، سرانه آب در سال ۱۳۹۱ به مرز هزار و ۷۰۰ مترمکعب نزدیک شد و کل کشور در وضعیت تنش آبی و قرار گرفت. برخی استان‌ها ازجمله همدان نیز با توجه به ذخایر آبی (سد خشک‌شده اکباتان) و میزان بارندگی وارد، وضعیت بحرانی شده است.

حال آنکه به گفته کارشناسان راهکارهای مختلفی برای صرفه‌جویی آب در مصرف شهری وجود دارد که از جمله آن کم کردن حجم آب فلش‌تانک‌ها در سرویس‌های بهداشتی با تنظیم شناور آن‌ها است که در حالت عادی ظرفیت آن‌ها ۱۵ لیتر است اما می‌تواند به حجم ۶ لیتر کاهش پیدا کند و یا استفاده از شیرهایی است که هوا را با آب مخلوط می‌کنند.

تور صیادان، کابوس لاک‌پشت‌های دریایی کشور

سپهرغرب، گروه زیست‌بوم: مدیرکل دفتر حفاظت از زیست‌بوم‌ها و سواحل دریایی سازمان حفاظت محیط زیست ضمن اشاره به اقدامات سازمان در جهت حفاظت از لاک‌پشت‌های دریایی، گرفتار شدن این گونه در تورهای صیادی را یکی از عمده‌ترین چالش‌ها آن‌ها ذکر کرد.

لاک‌پشت‌های دریایی شبیه لاک‌پشت‌های خشکی هستند اما به جای پا، «باله» دارند. طبق گزارش فدراسیون جهانی حیات وحش آن‌ها از بیش از ۱۰۰ میلیون سال پیش روی کره زمین وجود داشته‌اند. همین موضوع لاک‌پشت‌های دریایی را یکی از قدیمی‌ترین خانواده‌های جانوران روی زمین ساخته است. لاک‌پشت‌های دریایی معمولاً در دریا معلق هستند و برای همین از یک سیستم تنفسی بی‌هوازی سود می‌برند که می‌توانند با حبس نفس خود برای مدت زیادی در زیر آب بمانند همچنین قادر هستند ریه خود را به‌سرعت از اکسیژن پر و خالی کنند.

از هشت گونه لاک‌پشت دریایی، پنج گونه پشت سبز، پوزه عقابی، سرخ، زیتونی و پشت چرمی در آب‌های خلیج‌فارس زندگی می‌کنند و نام آن‌ها به‌لحاظ حفاظتی در فهرست سرخ محیط زیست جهانی ثبت شده است.

محمد طالبی‌متین ضمن اشاره به اقدامات دفتر حفاظت از زیست‌بوم‌ها و سواحل دریایی در خصوص گونه‌ها و زیستگاه‌ها جهت حضور پنج‌گونه در معرض خطر انقراض لاک‌پشت‌های دریایی در خلیج فارس و دریای عمان اظهار کرد: عمدتاً دو گروه از آن‌ها شامل لاک‌پشت سبز برای تخم‌گذاری به سواحل دریای عمان و لاک‌پشت پوزه‌عقابی به سواحل خلیج فارس می‌آیند.

■ اقدامات انجام‌شده در جهت حفاظت در لاک‌پشت دریایی

وی افزود: این گونه‌ها براساس جایگاهی که در هرم غذایی دارند، بسیار دارای اهمیت هستند بنابراین اقداماتی ازجمله شناسایی تمامی زیستگاه‌های تخمگذار لاک‌پشت‌ها در استان‌ها، سواحل و جزایر شده است و براین اساس هر ساله کار پایش انجام می‌گیرد.

مدیرکل دفتر حفاظت از زیست‌بوم‌ها و سواحل دریایی سازمان حفاظت محیط زیست در ادامه به ایجاد دبیرخانه حفاظت از لاک‌پشت‌های دریایی در سال ۱۳۹۹ در شهرستان چابهار اشاره کرد و گفت: هر ساله علاوه بر اقدامات معمول، مطالعات و پایش‌هایی مانند تگ‌گذاری لاک پشت‌ها نیزانجام می‌شود و اطلاعات جمع‌آوری شده در کل سواحل جنوب کشور توسط این دبیرخانه ثبت و در نهایت بانک اطلاعاتی در این زمینه ایجاد می‌شود.

طالبی‌متین به تدوین برنامه اقدام ملی حفاظت از لاک‌پشت‌ها نیز اشاره کرد و افزود: بر اساس این برنامه، اقدامات، برنامه‌ها، تمام چالش‌ها و مشکلات این گونه شناسایی و احصا شد. شرح وظایف هر دستگاه مشخص و دستگاه‌های ذی‌ربط به تفکیک برای انجام اقدامات لازم تعیین شد تا در حد توان دستگاه و در راستای کمک به این گونه با ارزش شروع به انجام اقدامات لازم کنند.

وی درباره دیگر اقدامات انجام شده برای کمک به اینگونه گفت: صنایع و مناطق آزاد نیز در راستای ایفای مسئولیت اجتماعی خود در موضوع پایش اینگونه، با محیط زیست همراهی و همکاری می‌کنند و هرساله برای پایش لاک‌پشت‌های دریایی هزینه‌هایی صورت می‌گیرد و اطلاعات به‌دست آمده را در اختیار محیط زیست قرار می‌دهند. بدین جهت سازمان محیط زیست می‌تواند در آینده با بررسی و مدیریت چالش‌ها، شرایط این گونه در معرض خطر انقراض را شناسایی کند و به ارائه راهکارهای مدیریتی و حفاظتی بپردازد.

■ لاک‌پشت دریایی و چالش‌هایش

مدیرکل دفتر حفاظت از زیست‌بوم‌ها و سواحل دریایی سازمان حفاظت محیط زیست در پایان به چالش‌های حفاظت از لاک‌پشت‌های دریایی در ایران اشاره و اظهار کرد: موضوع گرفتار شدن این گونه در تورهای صیادی یکی از عمده‌ترین چالش‌ها است که در این راستا، آموزش‌های لازم به جوامع صیادی و تنویر افکار عمومی انجام و در نهایت ارزش این گونه برای آن‌ها روشن شده است تا در صورت گرفتاری لاک‌پشت‌ها در تور صیادی، رهاسازی شوند و از تلفات‌شان جلوگیری شود.

قرق‌های اختصاصی در بلاتکلیفی؟

سپهرغرب، گروه زیست‌بوم: یک کارشناس اکولوژی و مدیریت حیات وحش با اشاره به وضعیت کنونی قرق‌های اختصاصی گفت: سازمان حفاظت محیط زیست باید دوباره پروانه‌های بهره‌برداری از قرق‌ها را صادر کند.

عبداله سالاری درباره قرق‌های اختصاصی در ایران اظهار کرد: در پنج سال گذشته در ایران برای پنج قرق اختصاصی مصوب شورای عالی گرفته شد که برخی افراد مانند تشکل‌ها، انجمن‌ها و گروه‌های مردمی داوطلبانه به‌صورت کاملاً غیردولتی و خصوصی به حفاظت از محدوده‌های انتخاب شده پرداخته‌اند.

وی افزود: آنان تمام هزینه‌های لازم برای قرق‌ها را خود پرداخت می‌کنند همچنین قرق‌بان استخدام و تمام زیرساخت‌های لازم را نیز ایجاد کرده‌اند. شرایط به‌نحوی مطلوب بود که جمعیت گونه‌ها بسیار رشد کرد.

کارشناس اکولوژی و مدیریت حیات وحش با اشاره به قرق منصورآباد رفسنجان گفت: این قرق یکی از بهترین و موفق‌ترین نمونه‌های این پنج قرق اختصاصی است، به‌طوری که برای قرق‌های دیگر به جز قرق جاشلوبار الگو به حساب می‌آید.

سالاری خاطرنشان کرد: قرق جاشلوبار خیلی موفق نبود اما چهار قرق دیگر همگی بسیار نمونه موفقیت‌آمیزی بودند.

وی به روند فعالیت قرق‌های اختصاصی طی این پنج سال اشاره و اظهار کرد: بنای قرق‌های اختصاصی بر اساس این است که ابتدا افزایش جمعیت گونه‌ها در آن محدوده صورت بگیرد سپس کارشناسان برای برآورد و تخمین جمعیت در محل حضور پیدا می‌کنند. از مازاد جمعیت افزایش یافته برای تعدادی پروانه شکار داخلی و خارجی صادر می‌شود تا هزینه‌های جاری قرق و هزینه‌های حفاظتی آن از محل شکار پرداخت شود.

این کارشناس حیات وحش افزود: این روند طی چهارسال گذشته به همین شکل ادامه داشت و قرق‌ها نیز در موضوع حفاظت مشکلی نداشتند حتی در یکی از قرق‌ها به‌قدری حفاظت خوب و امنیت کامل در مناطق برقرار شده بود که گور ایرانی نیز دیده شد.

سالاری با اشاره به روند کار قرق‌های اختصاصی در سال جاری گفت: متأسفانه امسال باتوجه به شنیده‌ها قصد صدور پروانه شکار برای بهره‌برداری از قرق‌های اختصاصی را ندارند. در نتیجه تاکنون مسئولان قرق علی‌آباد چهل گزی استعفای خود را به سازمان حفاظت محیط زیست برای تحویل قرق اعلام کرده‌اند چراکه نمی‌توانند مخارج خود و هزینه‌های حفاظت را تأمین کنند.

وی خاطرنشان کرد: قرق‌ها نمونه موفق خودگردانی هستند که هیچ‌گونه تحمیل هزینه بر دولت، سازمان و کشور ندارند و به‌تنهایی اشتغال‌زایی و کسب درآمد دارند. شکست خوردن چنین نمونه موفقی اتفاق ناخوشایند و ناراحت‌کننده‌ای است.

این کارشناس حیات وحش ضمن با این ادعا که گویی تمام تلاش‌های این چند سال هدر رفته است، اظهارکرد: مردم جوامع محلی به فعالیت در این زمینه بسیار علاقه‌مند شده‌اند چراکه از نظر منابع مالی و اشتغال از مواردی مانند قرق‌بانی، اقامتگاه‌های بومگردی، راهنما، راننده برای شکارچیان در مواقع صدور پروانه شکار و... منتفع می‌شدند.

سالاری در پایان در پاسخ به اینکه آیا می‌توان برای برگرداندن این قرق‌ها اقدامی انجام داد، گفت: تنها اقدامی که سازمان حفاظت محیط زیست می‌تواند انجام دهد این است که بنا بر گذشته پروانه‌های بهره‌برداری از این قرق‌های اختصاصی را صادر کند اما به علت برخی مسائل مقداری این موضوع با مشکل مواجه شده است.

اینجا هیچکس نگران «حیوانات شهری» نیست!

سپهرغرب، گروه زیست‌بوم: با وجود اینکه در بسیاری از کشورهای جهان امکانات درمانی برای حیوانات شهری فراهم شده است، در کشور ما این حیوانات از حداقل شرایط نگهداری برخوردارند به گونه‌ای که یک مرکز رسیدگی رایگان به حیوانات شهری نیز وجود ندارد.

با گسترش شهرها و رشد چشمگیر جمعیت و تبدیل عرصه‌های طبیعی به محیط شهری، روز به روز افزایش داشته و انسان‌ها با ورود به زیستگاه جانوران، همسایه گونه‌های مختلف حیات وحش شده‌اند.

انواع حیوانات شهری از گونه‌های مختلف پرندگان، گربه، سگ و در مواردی حتی روباه‌ها به شهر راه یافته و در کنار انسان زیست می‌کنند. در برخی کشورهای خارجی این تنوع گسترده‌تر بوده و خرگوش، سنجاب و گونه‌های راسو نیز در شهرها زندگی می‌کنند.

حیوانات شهری حیواناتی هستند که آزادانه در سطح شهر زندگی می‌کنند؛ این حیوانات سرگردان، بدون پناهگاه و محل سکونت معین هستند، آن‌ها در خیابان متولد شده، زندگی می‌کنند و می‌میرند. این حیوانات معمولاً از زباله و پسماند تغذیه کرده و به یکی از اجزای جدایی‌ناپذیر زندگی ما انسان‌ها تبدیل شده و خود را برای بقا با طبیعت و زندگی شهری وفق داده‌اند.

با وجود اینکه محیط‌های شهری به انسان تعلق دارد و ما به نوعی میزبان این حیوانات هستیم اما نباید فراموش کرد که روزگاری دور این عرصه‌ها که الآن به شهر تبدیل شده زیستگاه گونه‌های مختلف حیات وحش بوده و در واقع رشد جمعیت انسانی باعث شده تا ما زیستگاه آن‌ها را اشغال کنیم!

در این بین وظیفه انسان به‌عنوان اشرف مخلوقات این است که حقوق حیوانات شهری را رعایت کرده و با رعایت یک سری اصول و چارچوب‌ها در برخورد با حیات وحش، به آن‌ها کمک کند.

مهم‌ترین حقوق حیوانات با استناد به حداقل استانداردهای نگهداری آنان عبارت است از تدارک آب و خوراک مناسب و جایگاه و شرایط زیستی و روانی صحیح، دستیابی به بهداشت و درمان آن‌ها، به خصوص با توجه به وجود بیماری‌های مشترک میان حیوان و انسان است.

با وجود اینکه در بسیاری از کشورهای جهان این امکانات برای حیوانات شهری فراهم شده است، در کشور ما این حیوانات از حداقل رفاه نیز برخوردار نیستند و حتی در تهران یک مرکز رسیدگی رایگان به حیوانات شهری نیز وجود ندارد!

این درحالی است که در پایتخت انواع کلینیک‌های درمانی و زیبایی برای حیوانات خانگی وجود دارد که در برخی از آن‌ها، عمل‌های زیبایی ازجمله فرم دادن به بینی، بزرگ کردن چشم، صاف کردن و کشیدن پوست، برداشتن چربی، تیز کردن گوش افتاده، بوتاکس، خالکوبی و...، برای حیوانات انجام می‌شود که این اعمال حتماً نوعی حیوان‌آزاری محسوب می‌شود!

چند روز پیش با مشاهده یک کبوتر زخمی و ناخوش‌احوال در اطراف ساختمان محل سکونت، برای نجات این کبوتر اقدام کردیم و سریعاً کبوتر را به بیمارستان دامپزشکی دکتر قریب رساندیم؛ در قسمت پذیرش بیمارستان به ما گفته شد که ابتدا مبلغ ۳۰۰ هزار تومان پرداخت کنید تا دام‌پزشکان معاینه اولیه را انجام دهند!!

زمانی که ماجرای پیدا کردن کبوتر از کنار خیابان را برای متصدی شرح دادیم، به ما گفته شد که تفاوتی میان حیوانات خانگی و شهری وجود ندارد و هرکس حیوانی را به بیمارستان بیاورد، باید صفر تا صد هزینه را قبول کند!

در نهایت پس از پرس و جوی فراوان، یک دامپزشک متعهد، معاینه و رسیدگی به وضعیت این کبوتر را به طور رایگان بر عهده گرفت.

مورد دیگر مربوط به شهروندی است که هفته گذشته یک توله روباه را در منطقه حکیمیه تهران مشاهده می‌کند که پای عقبش لنگ می‌زند و احتمال تلف شدن آن در سرمای شدید میداد؛ این شهروند برای ما روایت کرد که «من وسیله نقلیه‌ای برای انتقال این توله نداشتم و سعی کردم از تاکسی‌های اینترنتی کمک بگیرم اما رانندگان حمل توله را قبول نکردند، پس از آن با جست‌وجو در اینترنت شماره چند کلینیک حیات وحش را پیدا کردم و از آن‌ها کمک خواستم اما به من گفته شد که امکان فرستادن وسیله برای جابه‌جایی این حیوان را ندارند.

همچنین در تماس‌ها از هزینه درمان سؤال کردم و متوجه شدم که تنها برای گراف اولیه باید ۴۵۰ هزار تومان هزینه کنم! در نهایت با آتش‌نشانی تماس گرفتم و منتظر ماندم تا زمانی که اکیپ آتش‌نشانی از راه رسید و توله روباه را با خود برد».

موارد مذکور نمونه‌ای از کمبود امکانات برای حیواناتی بود که در کنار ما زیست می‌کنند و نمونه این موارد در کل کشور زیاد است؛ درست است که برخی کلینیک‌ها و دامپزشکانی که عشق به حیوانات دارند ممکن است که به طور رایگان درمان حیوانات را انجام دهند اما بهتر این است که یکی از ارگان‌ها به طور ویژه وظیفه رسیدگی به این حیوانات را بر عهده بگیرد تا هم وظیفه انسانی خود در قبال حیوانات را به جا آورده باشیم و هم اینکه با رسیدگی به این حیوانات بیمار از انتقال بیماری به سایر افراد گونه و یا حتی انتقال به انسان، جلوگیری کنیم.